

32003L0105

31.12.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 345/97

DYREKTYWA 2003/105/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 16 grudnia 2003 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu, w świetle wspólnego tekstu zatwierdzonego przez Komitet Pojedynczy w dniu 22 października 2003 r. ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 96/82/WE ⁽⁴⁾ dotyczy zapobiegania poważnym awariom związanych z substancjami niebezpiecznymi oraz ograniczenia ich skutków dla człowieka i środowiska naturalnego w celu zapewnienia wysokiego stopnia ochrony w całej Wspólnocie w sposób spójny i skuteczny.
- (2) W świetle niedawnych wypadków przemysłowych oraz badań nad czynnikami rakotwórczymi i substancjami niebezpiecznymi dla środowiska przeprowadzonych przez Komisję na żądanie Rady, należy rozszerzyć zakres dyrektywy 96/82/WE.
- (3) Rozlew cyjanku, który spowodował zanieczyszczenie Dunaju w następstwie awarii w Baia Mare w Rumunii w styczniu 2000 r., pokazał, że niektóre działania związane ze składowaniem oraz działaniami przetwórcze w górnictwie, w szczególności obiekty, w których składowane są odpady kopalniane, w tym stawy i tamy osadowe, mogą powodować bardzo poważne konsekwencje. Komunikaty Komisji w sprawie bezpieczeństwa działań w górnictwie oraz w sprawie szóstego programu działania na rzecz środowiska Wspólnoty Europejskiej podkreśliły zatem potrzebę rozszerzenia zakresu dyrektywy 96/82/WE. W rezolucji z 5 lipca 2001 r. ⁽⁵⁾ w sprawie komunikatu Komisji w sprawie bezpieczeństwa działań w górnictwie

Parlament Europejski również powołał z zadowoleniem rozszerzenie zakresu tej dyrektywy tak, aby obejmowała ona zagrożenia wynikające ze składowania i przetwarzania w górnictwie.

- (4) Projekt dyrektywy w sprawie utylizacji odpadów z przemysłu wydobywczego może stanowić odpowiednią podstawę dla środków odnoszących się do obiektów utylizacji odpadów, stanowiących źródło zagrożenia awariami, ale nie objętymi niniejszą dyrektywą.
- (5) „Wypadek z fajerwerkami” w Enschede w Niderlandach w maju 2000 r. uświadomił możliwość zaistnienia poważnych wypadków w wyniku składowania i wytwarzania substancji pirotechnicznych i wybuchowych. Definicja takich substancji w dyrektywie 96/82/WE powinna zatem zostać wyjaśniona i uproszczona.
- (6) Wybuch w fabryce nawozów sztucznych w Tuluzie we wrześniu 2001 r. uświadomił możliwość zaistnienia wypadków w związku ze składowaniem azotanu amonowego oraz nawozów sztucznych opartych na azotanie amonowym, w szczególności materiałów odrzuconych w procesie produkcji lub zwróconych producentowi („niezgodnych ze specyfikacją”). Należy zatem poddać przeglądowi obecne kategorie azotanu amonowego i nawozów sztucznych opartych na azotanie amonowym w dyrektywie 96/82/WE w celu uwzględnienia materiałów „niezgodnych ze specyfikacją”.
- (7) Dyrektywa 96/82/WE nie powinna być stosowana do zakładowych terenów ostatecznych użytkowników, w których czasowo – przed usunięciem w celu ponownego przetworzenia lub zniszczenia – znajdują się azotan potasowy i nawozy sztuczne oparte na azotanie amonowym, które w chwili dostawy były zgodne ze specyfikacją, a następnie uległy degradacji lub zanieczyszczeniu.
- (8) Badania przeprowadzone przez Komisję w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi wspierają rozszerzenie wykazu czynników rakotwórczych o właściwe ilości progowe i znaczne obniżenie ilości progowych substancji niebezpiecznych dla środowiska w dyrektywie 96/82/WE.
- (9) W przypadku zakładów objętych zakresem dyrektywy 96/82/WE okazuje się konieczne wprowadzenie minimalnych okresów powiadamiania oraz ustanowienie polityki zapobiegania awariom, sprawozdań o bezpieczeństwie i planów operacyjno-ratowniczych.
- (10) Doświadczenie i wiedza właściwego personelu w zakładzie mogą być bardzo pomocne podczas sporządzania planów operacyjno-ratowniczych, a cały personel zakładu, który może być dotknięty wypadkiem, powinien zostać należycie poinformowany o środkach i działaniach w zakresie bezpieczeństwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 75 E z 26.3.2002, str. 357 oraz Dz.U. C 20 E z 28.1.2003, str. 255.

⁽²⁾ Dz.U. C 149 z 21.6.2002, str. 13.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2002 r. (Dz.U. C 271 E z 12.11.2003, str. 315), wspólne stanowisko Rady z dnia 20 lutego 2003 r. (Dz.U. C 102 E z 29.4.2003, str. 1) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2003 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Rezolucja prawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 19 listopada 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 1 grudnia 2003 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, str. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 65 E z 14.3.2002, str. 382.

- (11) Przyjęcie decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom, z dnia 23 października 2001 r. ustanawiającej mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności⁽¹⁾ podkreśla potrzebę ułatwiania wzmocnionej współpracy w interwencjach wspierających ochronę ludności.
- (12) Pożyteczne jest, w celu ułatwienia planowania zagospodarowania przestrzennego, opracowanie wytycznych definiujących bazę danych wykorzystywaną podczas oceny zgodności zakładów objętych dyrektywą 96/82/WE oraz obszarów opisanych w art. 12 ust. 1 tej dyrektywy.
- (13) Państwa Członkowskie powinny mieć obowiązek dostarczania Komisji podstawowych informacji dotyczących zakładów objętych dyrektywą 96/82/WE.
- (14) Właściwe jest wyjaśnienie w tym samym czasie niektórych fragmentów dyrektywy 96/82/WE.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie były przedmiotem publicznych konsultacji z udziałem zainteresowanych stron.
- (16) Dyrektywa 96/82/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona;
- b) w art. 6 ust. 4 po tiret pierwszym dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- zmian w zakładzie lub instalacji, które mogłyby mieć poważne reperkusje związane z ryzykiem poważnego wypadku, lub”.
- 3) W art. 7 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W przypadku zakładów objętych później zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy, dokument określony w ust. 1 zostaje sporządzony bezzwłocznie, a w każdym razie w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym niniejsza dyrektywa zaczyna mieć zastosowanie do przedmiotowego zakładu, zgodnie z tym, co zostało ustanowione w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy.”
- 4) W art. 8 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) zostaje wprowadzony przepis dotyczący współpracy w zakresie informowania opinii publicznej i dostarczania informacji organom odpowiedzialnym za przygotowanie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych.”
- 5) W art. 9 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie::
- „2. W sprawozdaniu o bezpieczeństwie zawarte są przynajmniej dane i informacje wyszczególnione w załączniku II. W sprawozdaniu wymienione są nazwy właściwych organizacji zaangażowanych w jego przygotowanie. Zawiera ono również uaktualniony spis substancji niebezpiecznych występujących w zakładzie.”;
- b) w ust. 3 między trzecim i czwartym tiret dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- w przypadku zakładów objętych później zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy - niezwłocznie, a w każdym razie w ciągu roku od dnia, w którym niniejsza dyrektywa zaczyna mieć zastosowanie do przedmiotowego zakładu, zgodnie z tym, co zostało ustanowione w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy.”;
- c) w ust. 4 odniesienie do „drugiego, trzeciego i czwartego tiret” staje się odpowiednio odniesieniem do „drugiego, trzeciego, czwartego i piątego tiret”;
- d) w art. 9 ust. 6 dodaje się lit. d) w brzmieniu:
- „d) Wzywa się Komisję do dokonania, do dnia 31 grudnia 2006 r., w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi, przeglądu istniejących »Wytycznych w sprawie przygotowania sprawozdania o bezpieczeństwie«.”

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 96/82/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
- a) litery e) i f) otrzymują brzmienie:
- „e) eksploatacja (badanie, wydobywanie i przetwarzanie) kopalin w kopalniach, kamieniołomach lub poprzez odwierty, z wyjątkiem chemicznych i cieplnych procesów przetwarzania i składowania odnoszących się do operacji z udziałem substancji niebezpiecznych, których definicję przedstawiono w załączniku I;
- f) oddalone od brzegu badania i eksploatacja kopalin, w tym węglowodorów;”;
- b) dodaje się lit. g) w brzmieniu:
- „g) składowiska odpadów, z wyjątkiem działających obiektów składowania odpadów kopalnianych, z uwzględnieniem stawów i tam osadowych, zawierających substancje niebezpieczne zgodnie z definicją w załączniku I, w szczególności gdy są one wykorzystywane w związku z chemicznym i cieplnym przetwarzaniem kopalin.”
2. W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- w przypadku zakładów objętych później zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy - w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym niniejsza dyrektywa zaczyna mieć zastosowanie do przedmiotowego zakładu, zgodnie z tym, co zostało ustanowione w art. 2 ust. 1, akapit pierwszy.”;
6. W art. 11 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 do lit. a) i b) dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- w przypadku zakładów objętych później zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy - niezwłocznie, a w każdym razie w ciągu roku od dnia, w którym niniejsza dyrektywa zaczyna mieć zastosowanie do przedmiotowego zakładu, zgodnie z tym, co zostało ustanowione w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

- b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Bez uszczerbku dla obowiązków właściwych organów, Państwa Członkowskie zapewniają sporządzenie wewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych, przewidzianych w niniejszej dyrektywie, po konsultacjach z personelem pracującym w danym zakładzie, w tym podwykonawcami zatrudnionymi przez dłuższy czas, a sporządzenie lub aktualizację zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych - po konsultacjach ze społeczeństwem.”;
- c) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. W odniesieniu zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych, Państwa Członkowskie powinny uwzględnić konieczność ułatwienia wzmocnionej współpracy w zakresie ochrony ludności podczas poważnych sytuacji kryzysowych.”
- 7) W art. 12 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „Państwa Członkowskie zapewniają, że ich polityka zagospodarowania przestrzennego lub inne podobne polityki oraz procedury służące wprowadzaniu w życie tych polityk uwzględniają potrzebę utrzymania, w dłuższej perspektywie, właściwych odległości między zakładami objętymi niniejszą dyrektywą a obszarami mieszkalnymi, budynkami, obszarami użytku publicznego, w miarę możliwości głównymi szlakami komunikacyjnymi, obszarami wypoczynkowymi i obszarami szczególnego zainteresowania lub szczególnej wrażliwości środowiska naturalnego, a w przypadku istniejących zakładów, potrzebę wprowadzenia dodatkowych środków natury technicznej zgodnie z przepisami art. 5, aby nie powiększać niebezpieczeństwa na jakie narażona jest ludność.”;
- b) Dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Wzywa się Komisję, aby do dnia 31 grudnia 2006 r. w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi sporządziła wytyczne definiujące techniczną bazę danych obejmującą dane na temat zagrożeń i scenariusze zagrożenia, która będzie wykorzystywana do oceny zgodności między zakładami objętymi niniejszą dyrektywą i obszarami opisanymi w ust. 1. Definicja bazy danych powinna w miarę możliwości uwzględniać oceny dokonane przez właściwe organy, informacje uzyskane od podmiotów gospodarczych oraz wszystkie inne istotne informacje, takie jak społeczno-ekonomiczne korzyści płynące z rozwoju oraz skutki łagodzące planów operacyjno-ratowniczych.”
- 8) W art. 13 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „1. Państwa Członkowskie zapewniają regularne dostarczanie informacji na temat środków bezpieczeństwa i wymaganego zachowania w sytuacjach poważnych wypadków, bez konieczności ubiegania się o takie informacje, wszystkim osobom i zakładom służącym społeczeństwu (jak szkoły i szpitale), które mogą zostać dotknięte poważnym wypadkiem, mogącem powstać w zakładzie objętym art. 9.”;
- b) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. W przypadku zakładów objętych przepisami art. 9 Państwa Członkowskie zapewniają podanie do publicznej wiadomości wykazu substancji niebezpiecznych przewidzianego w art. 9 ust. 2, z zastrzeżeniem przepisów ust. 4 niniejszego artykułu i art. 20.”
- 9) W art. 19 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W przypadku zakładów objętych niniejszą dyrektywą Państwa Członkowskie dostarczają Komisji przynajmniej następujące informacje:
- a) nazwisko lub nazwę handlową prowadzącego zakład oraz dokładny adres przedmiotowego zakładu; oraz
- b) rodzaj lub rodzaje działalności zakładu.
- Komisja utworzy i będzie aktualizować bazę danych zawierającą informacje dostarczone przez Państwa Członkowskie. Dostęp do bazy danych będzie zastrzeżony dla osób upoważnionych przez Komisję lub właściwe władze Państw Członkowskich.”
- 10) W załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.
- 11) Załącznik II punkt IV część B otrzymuje brzmienie:
- „B. Ocena zasięgu i siły skutków poważnych awarii, które rozpoznano, w tym mapy, obrazy lub - w miarę potrzeby - równoważne opisy ukazujące obszary, które mogą zostać dotknięte taką awarią mogącą powstać w zakładzie, z zastrzeżeniem przepisów art. 13 ust. 4 i art. 20.”
- 12) W załączniku III lit. c) wprowadza się następujące zmiany:
- a) punkt i) otrzymuje brzmienie:
- „i) organizacja i personel - rola i obowiązki personelu związanego z zarządzaniem poważnymi niebezpieczeństwami na wszystkich poziomach organizacji. Określenie potrzeb szkoleniowych takiego personelu oraz zapewnienie szkoleń tego rodzaju. Zaangażowanie pracowników i podwykonawców pracujących w zakładzie.”;
- b) punkt v) otrzymuje brzmienie:
- „v) planowanie w celu bezpieczeństwa – przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur dotyczących identyfikacji przewidywalnych wypadków w drodze systematycznej analizy, przygotowanie, sprawdzenie i przegląd planów operacyjno-ratowniczych mających na celu szybką reakcję w nagłych wypadkach oraz zapewnienie odpowiedniego szkolenia przedmiotowym pracownikom. Szkolenie takie należy zapewnić całemu personelowi pracującemu w zakładzie, z uwzględnieniem odnośnych podwykonawców.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do przestrzegania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 2005 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w obszarze objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2003 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. ALEMANN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 96/82/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. Do wprowadzenia dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Do celów niniejszej dyrektywy gazem jest każda substancja, której ciśnienie absolutne pary w temperaturze 20 °C jest równe lub większe niż 101,3 kPa.

7. Do celów niniejszej dyrektywy cieczą jest każda substancja, która nie została określona jako gaz i która w temperaturze 20 °C i przy normalnym ciśnieniu 101,3 kPa nie znajduje się w stanie stałym.”

2. W części 1 w tabeli:

a) pozycje odnoszące się do „azotanu amonowego” otrzymują brzmienie:

„Azotan amonowy (patrz uwaga 1)	5 000	10 000
Azotan amonowy (patrz uwaga 2)	1 250	5 000
Azotan amonowy (patrz uwaga 3)	350	2 500
Azotan amonowy (patrz uwaga 4)	10	50”

b) po pozycjach odnoszących się do „Azotanu amonowego” dodaje się pozycje w brzmieniu:

„Azotan potasu (patrz uwaga 5)	5 000	10 000
Azotan potasu (patrz uwaga 6)	1 250	5 000”

c) pozycja odnosząca się do „Następujących SUBSTANCJI RAKOTWÓRCZYCH” otrzymuje brzmienie:

„Następujące SUBSTANCJE RAKOTWÓRCZE o stężeniu powyżej 5 % wagi: 4-aminobifenyl i/lub jego sole, Chlorek benzylidynu, Benzydyna i/lub sole, Eter bis (chlorometylowy), Eter metylo chlorometylowy, 1,2-Dibrometan, Siarczan dietylu, Siarczan dimetylu, Chlorek etanokarbamolu, 1,2-dibromo-3-chloropropan, 1,2-dimetylohydrazyna, Dimetylonitrozamina, Trójamid hexametylofosforowy, Hydrazyna, 2- Naftyloamina i/lub sole, 4-Nitrodifenyl i 1,3 Propanosulton	0,5	2”
--	-----	----

d) pozycja odnosząca się do „Benzyny samochodowej i innych benzyn lądowych” otrzymuje brzmienie:

„Produkty ropopochodne a) benzyny i benzyny ciężkie, b) nafty (w tym paliwo do silników odrzutowych), c) oleje napędowe (w tym paliwo do silników wysoko- prężnych, oleje opałowe i mieszanki olejów napędowych)	2 500	25 000”
---	-------	---------

e) i) uwagi 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Azotan amonowy (5 000/10 000): Nawozy zdolne do samopodtrzymującego się rozkładu

Niniejsza uwaga ma zastosowanie do nawozów sztucznych złożonych opartych na azotanie amonowym (nawozy sztuczne złożone zawierające azotan amonowy z fosforanem lub potażem) w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonowego wynosi

— między 15,75 %⁽¹⁾ i 24,5 %⁽²⁾ wagi i nie przekracza 0,4 % łącznie substancji palnych/organicznych lub spełniających wymogi załącznika II do dyrektywy 80/876/EWG,

— 15,75 %⁽³⁾ wagi lub mniej oraz nieograniczoną ilość substancji palnych,

zdolnych do samopodtrzymującego się rozkładu zgodnie z testem nieckowym określonego w ramach ONZ (patrz Zalecenia ONZ dotyczące transportu towarów niebezpiecznych: Podręcznik badań i kryteriów część III pkt 38.2).

2. Azotan amonowy (1 250/5 000): azotan amonowy w bryłkach pokrytych ziemią krzemkową

Niniejsza uwaga ma zastosowanie do prostych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonowym oraz do nawozów sztucznych złożonych, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonowego

- przekracza 24,5 % wagi, z wyjątkiem mieszanek azotanu amonowego z dolomit, kamieniem wapiennym i/lub węglanem wapnia o czystości przynajmniej 90 %,
- przekracza 15,75 % wagi w mieszkach azotanu amonowego i siarczany (VI) amonu,
- przekracza 28 % ⁽⁴⁾ wagi w mieszkach azotanu amonowego z dolomit, kamieniem wapiennym i/lub węglanem wapnia o czystości przynajmniej 90 %,

i spełniających wymogi załącznika II do dyrektywy 80/876/EWG.

3. Azotan amonowy (350/2 500): techniczny

Niniejsza uwaga ma zastosowanie do:

- azotanu amonowego i preparatów azotanu amonowego, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonowego wynosi:
 - między 24,5 % i 28 % wagi i które zawierają poniżej 0,4 % substancji palnych,
 - ponad 28 % wagi i które zawierają poniżej 0,2 % substancji palnych,
- wodne roztwory azotanu amonowego, w których stężenie azotanu amonowego przekracza 80 % wagi.

4. Azotan amonowy (10/50): materiały »poza specyfikacją« i nawozy nieprzechodzące testu detonacji

Niniejsza uwaga ma zastosowanie do:

- materiału odrzuconego w procesie produkcyjnym oraz do azotanu amonowego i preparatów azotanu amonowego, zwykłych nawozów opartych na azotanie amonowym i nawozów sztucznych złożonych opartych na azotanie amonowym, określonych w uwagach 2 i 3, które są lub zostały zwrócone przez końcowego użytkownika producentowi, do czasowego składowania lub do zakładu przetwórczego w celu przerobu, recyklingu lub przetworzenia do bezpiecznego użytkowania, ponieważ nie są już one zgodne ze specyfikacjami w uwagach 2 i 3,
- nawozów określonych w uwadze 1 tiret pierwsze i w uwadze 2, niespełniających wymogów załącznika II dyrektywy 80/876/EWG.

5. Azotan potasu (5 000 /10 000): nawozy sztuczne złożone oparte na azotanie potasu, zawierające azotan potasu w postaci bryłek/granulatu.

6. Azotan potasu (1 250/5 000): nawozy sztuczne złożone oparte na azotanie potasu, zawierające azotan potasu w postaci kryształów.”

ii) uwaga odnosząca się do polichlorodibenzofuranów i polichlorodibenzodioxanów otrzymuje oznaczenie uwaga 7.

iii) pod tabelą zatytułowaną „Międzynarodowe Równoważne Współczynniki Toksyczności (ITEF) dla poniższych związków (NATO/CCMS)” dodaje się przypisy w brzmieniu:

„⁽¹⁾ 15,75 % zawartości azotu w wadze pochodzące z azotanu amonowego odpowiada 45 % azotanu amonowego.

⁽²⁾ 24,5 % zawartości azotu w wadze pochodzące z azotanu amonowego odpowiada 70 % azotanu amonowego.

⁽³⁾ 15,75 % zawartości azotu w wadze pochodzące z azotanu amonowego odpowiada 45 % azotanu amonowego.

⁽⁴⁾ 28 % zawartości azotu w wadze pochodzące z azotanu amonowego odpowiada 80 % azotanu amonowego.”

3. W części 2:

a) pozycje 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. WYBUCHOWE (patrz uwaga 2) gdy substancje, preparaty lub artykuły podlegają działowi 1.4 UN/ADR	50	200
5. WYBUCHOWE (patrz uwaga 2) gdy substancje, preparaty lub artykuły podlegają jednemu z poniższych: działom 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 lub 1.6 UN/ADR lub oznaczenie ryzyka R2 lub R3	10	50”

b) pozycja 9 otrzymuje brzmienie:

„9. NIEBEZPIECZNE dla środowiska w połączeniu ze zwrotami dotyczącymi niebezpieczeństwa:		
i) R50: »Bardzo toksyczne dla organizmów wodnych« (w tym R50/53)	100	200
ii) R51/53: »Toksyczne dla organizmów wodnych; może powodować długotrwałe niekorzystne skutki w środowisku wodnym«	200	500*

c) W uwagach:

i) uwaga 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Substancje i preparaty zostały sklasyfikowane zgodnie z następującymi dyrektywami oraz ich aktualnym dostosowaniem do postępu technicznego:

Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych ⁽¹⁾,

Dyrektywa 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. odnosząca się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych ⁽²⁾.

W przypadku substancji i preparatów, które w żadnej z powyższych dyrektyw nie zostały sklasyfikowane jako niebezpieczne, na przykład odpadów, lecz które jednak znajdują lub mogą znaleźć się w zakładzie oraz które w warunkach panujących w zakładzie posiadają lub mogą posiadać równoważne właściwości w odniesieniu do możliwości niebezpiecznych awarii, stosowane są przepisy tymczasowej klasyfikacji zgodnie z odpowiednim właściwej dyrektywy.

W przypadku substancji i preparatów, których właściwości mogą zostać zaklasyfikowane do więcej niż jednej kategorii, do celów niniejszej dyrektywy stosowana będzie najniższa wartość progowa. Jednakże w celu zastosowania zasady zawartej w uwadze 4, stosowana wartość progowa jest zawsze wartością progową odpowiadającą przedmiotowej klasyfikacji.

Do celów niniejszej dyrektywy Komisja sporządzi i będzie uaktualniać listę substancji, które zostały zaklasyfikowane do powyższych kategorii na podstawie zharmonizowanej zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG.”;

ii) uwaga 2 otrzymuje brzmienie:

„2. »Wybuchowy« oznacza:

- substancję lub preparat powodujący ryzyko wybuchu w formie wstrząsu, tarcia, ognia lub innego źródła zapłonu (oznaczenie ryzyka R 2),
- substancję lub preparat powodujące wyjątkowe ryzyko wybuchu w formie wstrząsu, tarcia, ognia lub innego źródła zapłonu (oznaczenie ryzyka R3), albo
- substancję, preparat lub artykuł objęty kategorią 1 w Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów niebezpiecznych transportem drogowym (UN/ADR), zawartej w dniu 30 września 1957 r., z późniejszymi zmianami, przeniesionej dyrektywą Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do transportu drogowego towarów niebezpiecznych ⁽³⁾.

Definicja ta obejmuje substancje pirotechniczne, które do celów niniejszej dyrektywy zostały zdefiniowane jako substancje (lub mieszanki substancji) przeznaczone do wytwarzania ciepła, światła, dźwięku, gazu lub dymu lub kombinacji takich efektów w drodze samopodtrzymującej, egzotermicznej reakcji chemicznej. Jeżeli substancja jest sklasyfikowana w UN/ADR i ma oznaczenie ryzyka R2 lub R3, klasyfikacja UN/ADR ma pierwszeństwo przed oznaczeniem ryzyka.

Substancje i artykuły należące do kategorii 1 są zaklasyfikowane do jednego z działów 1.1–1.6 zgodnie z systemem klasyfikacji UN/ADR. Przedmiotowe działy to:

Dział 1.1: »Substancje i artykuły grożące ryzykiem masowej eksplozji (masowa eksplozja jest to eksplozja, która praktycznie natychmiast ogarnia cały ładunek)«.

Dział 1.2: »Substancje i artykuły grożące ryzykiem rozrzutu, ale nie niebezpieczeństwem masowej eksplozji«.

Dział 1.3: »Substancje i artykuły grożące ryzykiem ognia lub też ryzykiem niewielkiego wybuchu, ryzykiem niewielkiego rozrzutu lub ryzykiem zaistnienia obydwu zjawisk, ale nie ryzykiem masowej eksplozji:

- a) których spalanie powoduje powstawanie znacznego ciepła promieniowania; lub
- b) które spalają się kolejno, powodując niewielki wybuch lub skutki rozrzutu lub oba te zjawiska.«

Dział 1.4: »Substancje i artykuły stanowiące jedynie bardzo małe ryzyko w przypadku zapłonu lub inicjacji wybuchu podczas transportu. Skutki w znacznym stopniu są ograniczone przez opakowanie i nie należy się spodziewać rozrzutu fragmentów dużej wielkości lub o dużym promieniu. Ogień z zewnątrz nie powoduje praktycznie natychmiastowej eksplozji całej zawartości opakowania.«

Dział 1.5: »Bardzo niewrażliwe substancje grożące ryzykiem masowej eksplozji, które są jednak tak niewrażliwe, że istnieje bardzo niewielkie prawdopodobieństwo zapłonu lub przejścia od palenia się do detonacji w normalnych warunkach przewozu. Minimalnym wymogiem jest, aby nie eksplodowały podczas testu związanego z ogniem z zewnątrz.«

Dział 1.6: »Wyjątkowo niewrażliwe artykuły niegrożące ryzykiem masowej eksplozji. Artykuły te zawierają jedynie wyjątkowo niewrażliwe substancje detonujące i cechuje je minimalna możliwość przypadkowego zapłonu. Ryzyko jest ograniczone do eksplozji pojedynczego artykułu.«

Definicja ta obejmuje również substancje i preparaty wybuchowe lub pirotechniczne zawarte w artykułach. W przypadku artykułów zawierających substancje i preparaty wybuchowe lub pirotechniczne, jeżeli znana jest ilość substancji lub preparatu, ilość ta powinna być rozważona do celów niniejszej dyrektywy. Jeżeli ilość nie jest znana, wówczas, do celów niniejszej dyrektywy, cały artykuł jest traktowany jako wybuchowy.»

iii) w uwadze 3 lit. b) pkt 1, drugie tiret otrzymuje brzmienie:

„- substancje i preparaty o temperaturze zapłonu nieprzekraczającej 55°C, które pozostają w formie ciekłej pod ciśnieniem, gdy konkretne warunki procesu, takie jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogą spowodować zagrożenie poważnymi awariami;”

iv) w uwadze 3 lit. c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. gazy łatwopalne w zetknięciu z powietrzem w temperaturze otoczenia i ciśnieniu otoczenia (oznaczenie ryzyka R12, tiret drugie), będące w formie gazu lub stanie nadkrytycznym, oraz”;

v) uwaga 3 lit. c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. łatwopalne i wysoce łatwopalne substancje i preparaty płynne przechowywane w temperaturze przekraczającej ich punkt wrzenia.”;

vi) uwaga 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku zakładu, w którym nie ma żadnych poszczególnych substancji lub preparatów w ilościach przekraczających lub równych odnośnym wielkościom progowym, w celu ustalenia, czy zakład jest objęty odnośnymi wymogami niniejszej dyrektywy, stosowana będzie poniższa zasada.

Niniejszą dyrektywę stosuje się, jeśli suma

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + K \text{ jest większa lub równa } 1$$

gdzie q_x = ilość substancji niebezpiecznej x (lub kategoria substancji niebezpiecznych) wchodząca w zakres części 1 lub 2 niniejszego załącznika,

a Q_{UX} = odnośna ilość progowa dla substancji lub kategorii z kolumny 3 w części 1 lub 2.

Niniejszą dyrektywę stosuje się, z wyjątkiem art. 9, 11 i 13, jeżeli suma

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + K \text{ jest większa lub równa } 1,$$

gdzie q_x = ilość substancji niebezpiecznej x (lub kategoria substancji niebezpiecznych) wchodząca w zakres części 1 lub 2 niniejszego załącznika,

a Q_{LX} = odnośna ilość progowa dla substancji lub kategorii z kolumny 2 w części 1 lub 2.

Niniejszą zasadę stosuje się do oceny ogólnych zagrożeń związanych z toksycznością, łatwopalnością i ekotoksycznością. Dlatego musi być stosowana trzy razy:

- a) przy łączeniu substancji i preparatów wymienionych w części 1 i sklasyfikowanych jako toksyczne lub bardzo toksyczne, z substancjami i preparatami objętymi kategoriami 1 lub 2;

- b) przy łączeniu substancji i preparatów wymienionych w części 1 i sklasyfikowanych jako utleniające, wybuchowe, łatwopalne, wysoce łatwopalne lub skrajnie łatwopalne, z substancjami i preparatami objętymi kategoriami 3, 4, 5, 6, 7a, 7b lub 8;
- c) przy łączeniu substancji i preparatów wymienionych w części 1 i sklasyfikowanych jako niebezpieczne dla środowiska (R50 (w tym R50/53) lub R51/53), z substancjami i preparatami objętymi kategoriami 9 i) lub 9 ii);

Stosowne przepisy niniejszej dyrektywy mają zastosowanie, jeżeli każda z sum uzyskanych w drodze określonej w lit. a), b) lub c) jest większa lub równa 1.”;

vii) na końcu uwag znajdują się następujące przypisy:

„⁽¹⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez rozporządzenie (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽²⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 2001/60/WE (Dz.U. L 226 z 22.8.2001, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 319 z 12.12.1994, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2003/28/WE (Dz.U. L 90 z 8.4.2003, str. 45).”
